

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715200414
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2715200414.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobcu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovanému: Š. G., U.. XX.X.XXXX, F. R. G. XXX/X, L., občan SR, o zaplatenie 72,06 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd zastavuje konanie v časti 46,84 eur.

Súd žalobu zamieťa.

Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 02.02.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 72,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 72,06 eur od 26.4.2013 do zaplatenia z titulu nesplateného zvyšku pôžičky čerpanej zmluvou o pôžičke zo dňa 16.11.2012, trovy konania, trovy právneho zastúpenia.
2. Žalobca doručil súdu dňa 21.6.2016 späťvzatie v časti 46,84 eur, ktorú sumu si uplatňoval žalobca z titulu zmluvnej pokuty.
3. Žalobca sa z pojednávania ospravedlnil, súhlasil konať a rozhodnúť bez jeho prítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, neospravedlnil, nežiadal odročiť termín pojednávania, preto súd konal a rozhodol bez jeho prítomnosti podľa § 180 C.s.p. Žalovaný prevzal predvolanie a pojednávanie fikciou v zmysle § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p. v spojení s § 111 ods. 3 C.s.p.
4. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p., ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.
5. Podľa § 111 ods. 3 C.s.p., ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.
6. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o pôžičke zo dňa z 16.11.2012, podmienkami k zmluve o pôžičke, predžalobnou upomienkou z 10.4.2013, prehľadom splátok a úhrad, trestným rozkazom OS Skalica č.k. 4T/24/2014-44 zo dňa 25.3.2014, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

7. Žalobca uzavrel s žalovaným, fyzickou osobou, dňa 16.11.2012 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému reálne pôžičku v sume 519 eur. Medzi účastníkmi zmluvy boli dohodnuté pravidelné mesačné splátky po 10 v počte 68 splátok, celkové náklady spotrebiteľa 161 eur, kúpna cena 659 eur, akontácia 140 eur. Zmluvné strany si ďalej dohodli RPMN v sume 10,35 %, ročnú úrokovú sadzbu 10,35 %, konečnú splatnosť: 7/2018. Z obsahu zmluvy mal súd preukázané, že výška mesačnej splátky je špecifikovaná sumou 10 eur, čiže nie je presne špecifikovaná v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k dňu uzatvorenia zmluvy. Zmluvou o poskytnutí pôžičky sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky do určitej výšky a tento sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť celkovo 680 eur a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. Počiatočná platba vo forme akontácie 140 eur nie je platbou na účely zaplatenia úveru.
8. Žalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Skalica č.k. 4T/24/2014-44 z 25.3.2014 uznaný vinným, že 16.11.2012 uzatvoril s žalobcom zmluvu o pôžičke, žalobca mu poskytol pôžičku, pritom žalovaný pri podpise zmluvy uviedol nepravdivý údaj o svojom zamestnaní. Pre spáchaný prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 TZ bol odsúdený žalovaný na trest povinnej práce a zaviazaný uhradiť žalobcovi škodu 519 eur. So zvyškom nároku na náhradu škody bol žalobca odkázaný na občianske súdne konanie. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť v časti o náhrade škody dňa 17.4.2014 a v časti výroku o treste dňa 1.7.2014.
9. Z obsahu predloženého prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný reálne vyčerpal sumu 519 eur. Ďalej mal súd preukázané z obsahu prehľadu splátok a úhrad, že žalovaný okrem zaplatenej akontácie 140 eur nezaplatil žiadnu sumu.
10. V rámci všeobecných obchodných podmienok si dohodli splácať splátky vždy do 20 dňa v mesiaci (túto skutočnosť súd vyčítal použitím lupy, lebo voľným okom sú podmienky nečitateľné). Nakoľko z obsahu všeobecných obchodných podmienok sa súdu nedalo vyčítať, na akom právnom prežíme (Obchodný zákonník alebo Občiansky zákonník) sa zmluvné strany dohodli, súd vychádzal z vyjadrení navrhovateľa, kde uvádza potrebu aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka na uzatvorenie zmluvy.
11. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného k dňu uzavretia zmluvy (16.11.2012), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.
12. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
13. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.
14. Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 OZ, odstúpenie od zmluvy § 48 OZ, úpravu vád podľa § 499 Obč. zák. a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.
15. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
16. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
17. Právny zástupca žalobcu doručil súdu pred prvým pojednávaním späťvzatie v časti 46,84 eur.
18. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.
19. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

20. Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ktorým zobral žalobu na začatie konania v časti 46,84 späť, súd konanie podľa § 145 ods. 2 C.s.p. v tejto časti zastavil.

21. Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

22. Predmetom sporu je (po čiastočnom zastavení konania) zaplatenie sumy 25,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 25,22 eur od 26.4.2013 do zaplatenia z titulu nesplateného zvyšku pôžičky.

23. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci súd vyvodil záver, že návrh nebol podaný dôvodne. Po oboznámení sa so skutkovými okolnosťami prejednávanej veci, obsahom zmluvy o pôžičke, všeobecnými obchodnými podmienkami, súd tieto vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Podstatné pre rozhodnutie v preukázaných skutkových okolnostiach s ohľadom na uvedené právne predpisy boli najmä nasledovné úvahy. Na základe písomnej zmluvy o pôžičke žalobca poskytol žalovanému reálne pôžičku (úver) 519 eur. Medzi účastníkmi zmluvy boli dohodnuté pravidelné mesačné splátky v sume 10 eur splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, celková suma pôžičky na splatenie v sume 680 eur, počet mesačných splátok 68, RPMN vo výške 10,35 %, ročná úroková sadzba 10,35 %. Žalovaný nezaplatil splátky riadne a včas, nezaplatil žiadnu splátku na splatenie úveru, zaplatil len akontáciu 140 eur, ktorá ale nie je splátkou. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 26.4.2013.

24. Z obsahu zmluvy o poskytnutí pôžičky si súd ustálil, že v nej nebol v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. jasne a určite vymedzený počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov. Bola uvedená len výška mesačnej splátky. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá priamo do mesačnej splátky. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Súd preto odčítaním zaplatenej sumy 0 eur od reálne vyčerpanej celkovej sumy 519 eur zistil, že žalovaný doposiaľ neuhradil nič.

25. Zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.04.2004 boli do Občianskeho zákonníka implementované smernice Európskych spoločenstiev a Európskej únie: 1. Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29 34); 2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 94/47/ES z 26. októbra 1994 o kúpe práva na sezónne užívanie nehnuteľností (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 280, 29/10/1994, str. 83 87); 3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a súvisiacich zárukách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 171, 7/7/1999, str. 12 16). Do občianskeho zákonníka bola vložená piata hlava, ktorá upravuje otázku spotrebiteľských zmlúv či práva a povinnosti spotrebiteľov, dodávateľov.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k 16.11.2012), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný k 16.11.2012), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné

podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (účinný k 16.11.2012), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

31. Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (účinný k 16.11.2012), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (16.11.2012), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách

33. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

34. Ďalej je potrebné uviesť, že po oboznámení sa z obsahom obchodných podmienok pre úver a sadzobníka poplatkov, ktoré sú súčasťou zmluvy súd zistil, že obchodné podmienky sú na predtlačenom formulári. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva, musí vyhodnotiť medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 OZ) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a povinnosti súdu dbať na to, aby sa práva nezneužívali (§ 2 OSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musí zvážiť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania navrhovateľa nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

35. V komplexe vysloveného právneho názoru súdu a s prihliadnutím k výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) súd dospel k záveru, žaloba by bola podaná dôvodne len v časti 519 eur, pokiaľ by v rámci trestného konania o tejto časti už rozhodnuté nebolo. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal i zo Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde v čl. 3 ods. 2 sa nepovažuje podmienka za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

36. Úver je potrebné obligatórne prihladať ako na bezúročný a bez poplatkov, žalovaný preukázateľne neuhradil z poskytnutej pôžičky sumu nič (519 eur). Nakoľko ale v rámci trestného konania bol žalovaný trestným rozkazom č. k. 4T/24/2014-44 z 25.3.2014 zaviazaný zaplatiť predmetnú sumu 519 eur, súd má za to, že vo veci bolo už právoplatne rozhodnuté v inom konaní a preto i túto žalobu v zmysle § 230 C.s.p. zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Podľa § 263 ods. 1 C.s.p., ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

40. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému v konaní priznal plnú náhradu trov konania, t.j. 100 %.

41. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).